Чотири різнобіжники на мапі серця,
чотирикутник радості та болю,
чотири припрямки до боку, що не зветься,
що входить клином – між чуття та волю.

Дарма, дарма, що гостре вістря душу ятрить,
серп і серпанок нам на ніч коротку.
Хоч знаю, що лушпиння слів закриє ядра,
вкладаю тихість уст – в строфи коробку.